Mor

-Harîm i Aşk-

İlber

2020

Harîm-i Aşk: Herkesin bilemeyeceği gizli aşk
ISBN:
Dizgi : …
Kapak :
Baskı- Cilt : 2020

J'ai plus de souvenirs que si j'avais mille ans.

Bin seneden ziyâde yaşamışım gibi hatıralarım var.

Charles Baudelaire/"Spleen"-"Melâl"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

“Ezelî adın ile söze başlarım, türeten, besleyen ve gözeten Allah’ım”

Ey Efendimizin Annesi

اسم تو می بارد از نفس باران

Senin ismin yağıyor, yağmurun nefesinden.

نور رُخت دارد جلوه بی پایان

Yüzün nurundan sonsuz bir davet var.

بر دل خسته می دهد اسمت
لذت عشقی مدام

İsmin yorgun bir kalbe devamlı bir aşk lezzeti veriyor.

بر روح بلندت سلام

Yüce ruhuna selâm

سلام ای گوهر دریای نور

Selâm! Ey nur denizinin cevheri

ای آیه زیبای عشق

Ey aşkın güzel ayeti

ریحانه روح خدا

Allah ruhunun reyhânesi

سلام ای دار و ندار علی

Selâm! Ey Ali'nin herşeyi

ای بود و نبود حسن

Ey Hasen'in bütün varlığı

ای مادر ارباب ما

Ey Efendimizin annesi

8 Mor-Harîm-i Aşk

ذکر لب نوکرها سیدتی لبیکِ

Hizmetçilerin dilindeki zikir Seyyideti Lebbeyki

یا فاطمه الزهرا صلی الله علیکِ

Ya Fatıma’t-üz Zehrâ sallallâhü aleyke

مِهر تو در دل ها آیه توحید است

Yüreklerde senin bağlılığın tevhid ayetidir.

جلوه ای از نورت صورت خورشید است

Nurundaki davet, güneş gibidir.

آیه به آیه از دل قرآن
داده خدا این پیام

Ayetten ayete, Kur’an’ın kalbinden Allah bu mesajı vermiştir.

بر روح بلندت سلام

Yüce Ruhuna selâm

سلام ای کوثر و توحید و حمد

Selâm! ey Kevser ve İhlâs ve Fatihâ

ای وصف تو یاسین و قدر

Ey övgüsü Yâsin ve Kadir.

ای روی تو شمس الضحی

Ey yüzü Şems üz Zuhâ

سلام ای معنی ام الکتاب

Selâm! Ey Ümmü’l Kitâbın anlamı

ای مدح تو با جبرئیل

Ey övgüsü Cebrail'le olan

ای مادر ارباب ما

Ey Efendimizin annesi

روی لبم اعطینا سیدتی لبیکِ

Dilim A'tayna seyyideti Lebbeyki

یا فاطمه الزهرا صلی الله علیکِ

Ya Fatıma't-üz Zehrâ sallallâhü aleyke

ذکر لب نوکرها سیدتی لبیکِ

Hizmetçilerin dilindeki zikir Seyyideti Lebbeyki

یا فاطمه الزهرا صلی الله علیکِ

Ya Fatıma't-üz Zehrâ sallallâhü aleyke

نام تو تنها بر زخم دلم مرهم

Sadece senin ismin gönül yarama merhem

با تو شود محشر صبح قیامت هم

Seninle olsun mahşer ve kıyamet sabahı

سایه لطفت بر سر دنیا
تا به ابد مستدام

Lütfunun gölgesi dünya üzerinde ebediyyen payidardır.

بر روح بلندت سلام

Yüce Ruhuna Selâm!

10 Mor-Harîm-i Aşk

سلام ای جان کلام رسول

Selâm! Ey Rasülün kelamının aslı

ای عطر تو بوی بهشت

Ey kokusu cennet kokusu olan

ای رحمت بی انتها

Ey sonsuz rahmet

سلام ای سیده اولیاء

Selâm! Ey evliyaların Efendisi

ای نور دل انبیاء

Ey Enbiyanın kalbinin nuru

ای مادر ارباب ما

Ey Efendimizin annesi

ای بانوی بی همتا سیدتی لبیکِ

Ey eşsiz Banu Seyyideti Lebbeyki

یا فاطمه الزهرا صلی الله علیکِ

Ya Fatıma’ t-üz Zehrâ sallallâhü aleyke

ذکر لب نوکرها سیدتی لبیکِ

Hizmetçilerin dilindeki zikir Seyyideti Lebbeyki

یا فاطمه الزهرا صلی الله علیکِ

Ya Fatıma’t-üz Zehrâ sallallâhü aleyke

İçindekiler

Düşler Birer Gölgedir ya da Engellenen Gizli Sevda

Gartenlaube: Träume Sind Schäume oder stille Liebe mit Hindernissen [**Düşler Birer Gölgedir ya da Engellenen Gizli Sevda**]

Gönlü cennet, aşkı vefa sevgilim!
Sevmek ve sevilmekte sen bir başkasın.
İyi ki varsın...
Nasıl can dayanır. Eğer insansa biri nasıl incitebilir mi seni.

İnsana yük olmayan…varlığı neşe kaynağım olan.
Altınım!
O eşsiz güzelliğin karşısında en taş kalpli zalim bile…erim erir.
Sen başlar üzerinde ol, ben toprağın olmaya razıyım.
Sürekli sızlanan bir kalbim var diye sitem etme

Hayat beni çok yordu, sen gül suyunu dök.
Kara çalımdan belki çiçeklerle dökülüveririm.
Ah şu bağlarımı koparabilsem.
Şimdi uçmuştum pervane misali, yanmak için yurduna.
Heyhat!
Ne cesaretim var ne de kuvvetim.
Bir ağlamaya gücüm yeten gözlerden gayri.
Hani onlarda bir değerli olsalar, ne çok sevinirim.
Al beni götür yanında
Vur bukağılar, kapıdaki köpeklerine at. lime lime olsun ...
Bir ıh sesim çıkmaz…daha fazla, fazla parçalayın derim.
Leylamın köpekleri!
Ah derim ayaklarına serilirim.
Gel ey bâdı saba
İçime serinlik versene.
Duydum ki can pazarında bir alışveriş başlamış.

Söz...sineme sinip gönlümü çalanıma, canımı bahasız vereceğim…

Yeter ki alsın beni.

Kalbime, dil yapma etme diyor, saçmalama, abartıyorsun…

Nasıl derim onsuz bir hayat…yaşayabilir miyim?

Ulu tanrım!

Yalvarıyorum, yeniden, ne zaman olur, onu da bilmiyorum, ama…

Onu sıkıca kucaklamak, başını omuzumda bulmak, gözlerimi kapatıp

Hayalinde kalmak arzum benim

…

Ah tanrım!

Çok değil mi bize bu cevrin bir nevi cefa gibi…

Razıyım senden. Yine de inanıyorum ki sende derdin

Ben zalim değilim

Kurallar koydum bağlar attım.

Ne kalkar ne değişir.

Sonra neden onu sevdiğinden uzak ettim ki...keşke böyle yapmasaydım.

Ağlamak ve üzülmek senin için geçerli değil ama sende üzülüverirdin.

Olsun yapan sen bozanda sen olabilirsin, değil mi?

…

Sevgilim…suçlu kim?

Sevdim diye, ben mi sen mi

Söylesinler hangi diyarda bu işin çözümü var.

Ben oraya gideyim…ya sürsün beni.

Neyim ki ben?

Kimim, bütün bu olanları ben mi istedim.

Sende istemediysen.

Ey Ulu bilge…her şeyin sustuğu yerde

Ses çıkarana yazılan günah ve darağacı mı?

Hallaç da bir şey söylemiyor, ölmeye örnek olmuşken

Bana sus dedi belki..belki bir gün

Çaresizim.

Karam benim.

Bu işin evveli kara sonu kara... kaderim ise kapkara olmuş.

Bize aydınlık yazılmamış…ölmenin de çare olmadığı andayım…

Sana söz söylemekten utanç duyuyorum

Ey ölüm seni sevmeye mecburum

Arkamdan neden öldü diye suçlayacaklar olmasa

Vakitsiz ölümü bile bana yük ettin sevgilim

En sevgili sevgilim, bir tanem!

Öyle yorgunum ki!

İçimde herşey derin bir uykuya dalmış yalnızca sen kaldın.

Sana ulaşmak için kanat çırpıyorum.

Gözlerim yaşla dolu…neden olmaksızın ağlıyorum

Sınırlar beni çok yıpratıyor.

Öyle ki küçük bir hatalı hareketim, kalbimi paramparça ediyor…şaşkına dönüyorum.

Bazan da her şeyi unutmak, kollarına atılmak, hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyorum.

Ama karabasanlar hafakanlar ve düşünceler sinsi sinsi geri geliyor,

Tüketiyor beni.

Ey sevgilim!

Şu an yanına geldim say, karşıla hayaletimi.

Yatağında, o uykulu, sarışın karmakarışık saçlarınla, sar sarmala, düşlerine beni de kat.

Altın kalbim, seni iflah olmaz sevgiyle kucaklarım, doya doya öperim.

Aşk, Her Şeyden Daha Çok Acı Çekti

İki dünya güzeli!

Ezelden beri, bana aşkınla neler çektirdiğini bir bilsen.

Göz bebeklerinle büyülenmiş çarpan kalbimi tutsak ettin, kimsenin vermediğini verdin ama, avlayıp yaralı bıraktın beni. Kınanacak kadar perişan oldum.

Küs değilim, üzülmedim. Her şeye rağmen ben sana baktım.

Bende bir aşkın var, kendimden daha güçlü. Daha nasıl ellere baksın ki, kimseyi göremez ettin.

Aşk, merhamet ülkesi değil...bende günden güne büyüyor.

Sevişmemiz rakiplerin bakışlarından gizli ama, ciğerim yanmış, gözüme baksalar aslında bilirlerdi.

Sonra diyorum, çılgın deli olmuş bir âşıkı kim ne yapar?

Bana aşk bile ağlıyor…sakinleş diye?

Olsun...seni seven biri hayatta, ne kazanır ya da ne kaybeder?
Bunu düşünemem ki.
Güneşe benzeyen yüzün canıma nur, içimin derdine ilaç. Ancak gündüzlerde zaten yoksun, gecelerde uykular olamasa bu hayat beni ne çabuk bitirecek.
Sevgi bahçemde her gün bir rüya ağacı dikiyorum…meyve ne zaman verecek bir bilsem. Ya da sen biliyorsan, söyler misin?
Önceleri neler dikip suladım, suladım da onlar bitti, ancak aşkımızın ağacındaki kuruluk neden gitmiyor. Yeşermeliydi, ama hala kurumaya yüz tutmuş, gibi.
Yediğim ekmeğim, içtiğim suyum!
Uyandır hayatımızın şu cılızlaşmış kandilini, kaderimiz aydınlansın,artık sevinelim.
Aşk karanlık, yalnızlık ister, diyorsun, anlıyorum.
Usandım bittim …sensizlik dünyası böylesine sonsuz ve büyük olması sadece benim için mi?

Ne zaman, gelecek...kumruların öpüşmesi gibi kuytularda buluşup sevişmek.

Ne zaman gelecek?

Kıskanıyorum onların korkusuzca orta yerde sevişmelerini.

Hayatı sensiz yaşıyor olmaktan memnun değilim, Her sabah uyandığımda bu aşk esirine, kimse acımıyor, bari bir sen acı. Sende pişman gibisin, ne olacak bunun hali, diyorsun?

Olsun be...

Ağlamaktan gözlerime aklar düşecek olsun…yine de Yusuf'unu bekleyen Yakub gibi rüzgarın gelgitlerini kollarım. Umudum, bir fırtına çıksa, bilmediğim olsun, beni istediğin yere götürse. Oralarda beni yalnız bıraksa. Seninle alakam olsun, bu teselli yeterli.

Beni seviyorsun, bende seni.

Ayrılıktan bıktım.

Düşüncelerim umutsuzluk vadisine düşüyor. Derin çukurlara kayıp gidiyorum.

Mutlu aşk diyorlar. Bu yalan olmalı, tatlı rüyam, seni anınca bir o kadar mutluyum. Ancak bu bahtsız kaderden bıktım.

Benim hayatım, benim gülüşümsün!

Senden başka bir yolum var mı?

İçimde huzur namına çiçekler açtıran yine senden başkası değil. Bahçemde gözyaşlarımı kurumaya yüz tutmuş ağacımın dibine akıtıyorum ki, belki yaprakları uçarda gelir avucuna.

Benim derinim, güzelim!

Kalbim ağlıyor, ellerim, ayaklarım, gözlerim de.

Böyle bir aşk daha önce var mıydı? desinler.

Aşk herkese bir ulaşılmaz değil ancak onun sevgi tohumu, bende özel olarak senin için büyümeli. Kalan ömrünü seninle harcatmalı, sonuna kadar beraber olmalı.

Düşünmeden edemiyor insan...zamanı nasıl olacak…hep böyle hasretle mi?

Neden, niçin, nasıla bir cevap bulalım.

Bizdeki şans bu kadar deme... başkası olamaz mıydı?

Olmuyor…olmuyor.

Olmazda.

Aşk, her şeyden daha çok acı çekti…

İlk kezimde, son kezim de...benimle

...

Bir Dünya Aşk İle

Gözümün ışığı, ömrümün emeli!

Sevgi, senden başka bir şey midir?

Kıskanmış aşkımız sevgimizi. Daha önce neden yaşamadı diye …

Kim ne bilirse bilsin…benim ki sonsuz bir hayranlık ve bir tapınma.

Gel güneşim, uzaklarda kalma…

Senin o güzel aksin beni süzerken gölgenin içinden, rüyalarımı aydınlat. Kandilinle tutuşsun bedenim, yaksın da. Küllerimle gözüne sürmeler çekesin, sevdiğimden kalanlar bunlardı diyecek kadar. Kalmasın geriye bir toz, toprak sevinmesin küllerim rüzgârlara dağılsın bilinmezliğine.

Seviyorum seni her şeyin bir ilki ve bir sonu, eşi menendi bulunmaz gibi.

Ahh hayaller yetmiyor.

Bu hayat gerçeğinde yol veremez mi ?

Uykularımda sarılmaktan kendimi incitiyorum. Sabah kalkıyorum ki bütün kol ve

bacaklarımda ağrılar, kasılmalardan kalan mor izler.

Aşkınla kaynamak, ruhunla kaynaşmak arzusu beni istila etti. Öyleki kazana düşmüş et parçası gibi başımdan dumanlar çıkıyor.

Yanmışım sevgine. Ciğerimin kokusunu kimler duymadı, en güzel ıtırdan daha keskince.

Hasretinden, her yerim yaşlar içinde. Kimi zaman ağzım, kimi zaman gözlerim, kimi zaman bütün bedenim.

Nazik sevgilim. Sen gerçekten daha gerçeksin. Sar beni kollarına.

Orası olmazsa burası olsun diyeceğimiz ne çok âlemler var değil mi bize. Yarım kalmasın sevdamız… en ulvi bir söz ile tamamlayalım. Silelim kaderin engellerini.

Nerde bir yeşillik gördünse hasretinden suyuna gözyaşı döktüm. Onlar ile toprak yeşillendi…yine de seni benden sakladılar.

Sevgin can yurduma değdi değeli, bağrıma aşk ocağından ateşin düştü.

Söyler misin bu garip halimize… ne denir?
Elbiseler çok sevse çıkarlar üstünden, çarıklarda öyle. Ben ise daima bastığın toprak oldum, kızsanda sevsende bas üstüme diye.
Saçın büklümlerinden düşen telleri gönlüme bağ yaptım, olur ya serkeşlik ederim kaçmayayayım diye.
Nazlı yârim kahvegüzeli gözlerine and içtim, başkasına bakamam dedim. Yaralı gönlüme bakar mısın bir an…yıkılmış bütün varlığım. sarmaş dolaş sarsıntılarıma… sevda denizim kabara kabara çoşup taştı yine .
Ahh bir tanem… belki bir gün gelecek olsun.
Tatlı hülyalara sensiz varılmıyor. Zor geçiyor sensiz hayatım.
Sevgilim, seni sonsuz seviyorum.
Kelimeler ve cümleler seni anlatmaya yetmezken, susmak en güzeli… Beni ruhumdan oku hissettiklerime bir sen ulaş. …
Bir dünya aşk ile..yüce gönlüne sarılıp öpeyim…
Senli günlere kavuşayım...tezden

Kanarım

Hangi sabah değil ki

Her sabah gibi yine seninle uyandım

Suretin güneş

Kalbin yansıyordu

Yine gözlerime yaş yerine

Kan dolduğunu gördüm

Uzaklarda varlığın…sıcaklığın içime değerken

Aşk beni kavuruyordu

Bilmezdim...sen öğrettin aşkı

Yalnızlığını duydu mu

Engin dünyanda kayboluyorum

Kalbim yanıyor

Ruhum senindir, aldın beni

Biricik sevdam

Kalbime saf sevgiyi bağışladığından beri

Bir tanrı kaldı

Ben de neyim, sen o isen

Yalnızlığımı gidermek için

Bir ayna arıyorum

Ayna sen...görünen de

Seviyorum dediğimde

Beni canlandıran
Kurtarıcı nefesini hemen duyuyorum
Aşığım yüksek ruhuna
Gel neredesin güvencinim, n'olur söyle!
Ruhumun sonsuz ışığı, gel sarıl bana…
Kainatın Kâbesi...yüzünde mihrabım
Gök çiçeğim
Bülbül nasıl feryat ediyorsa
Ruhumda çağırıyor öyle seni
Sabret deme yine içime
İstemsizce...
Sana karşı konulmaz, dayanılmaz ki
Güzelliğini gördüğümden öte dilim tutuldu
Diyorsam inan bana
Günahımla sızımla körelmişim diye kınama
Tükenmez hazinem
Sık sık yazdığıma da bakıp şaşırma
Anbean bekliyorum seni
Dudağını bir öpersem…kanarım
Ölümsüzlük suyu içmiş
Bir sen varsın derim
Hayalim…

Don't Worry

Don't worry, your presence is enough for us,
If you think this is your fault
Our eyes do not see, the heads do not understand
If everyone gives up,
there is a loyal land for you
If you get angry press him,
there is a sky embracing you
cries for you.
O sun
get up and touch your face every day
but to him
hot hands pounding
stop with your clouds and cry without stopping
its existence is enough for us, don't be sad

Translate

Endişelenme, senin varlığın bizim için yeterli,
Bunu senin hatan olduğunu düşünüyorsan
Gözlerimiz görmüyor, kafalar anlamıyor
Herkes pes ederse,

Senin için sadık bir arazi var

Eğer kızarsan ona bas,

Seni kucaklayan bir gökyüzü var

Senin için ağlar.

Ey güneş

Kalk ve her gün yüzüne dokun

Ama ona

Sıcak eller vurma

Bulutlarınla dur ve durmadan ağla

Onun varlığı bizim için yeterli, üzülme

Ölmüşü Acıtır mı Ölüm

Yoluna can verdiğim, ateşim, nurum, bir tanem!

Sevmek, sevişmek acı günlerde acıtır, canım dayanmaz, buna yürek şahidimdir.

Dert yoldaşım…sensiz yürek yürek mi ?

Ruhum sevgide, fakat yakmalı yüreksizliğimi.

İçimde kıyametler kopuyor, diyemem. Acıyla yoğrulmuş, kara toprağım.

Dayanamazsan, gel kaçalım da, nereye?

Ölümü olan hayatın neyine bağlıyız ki?

Üstüne ne söylemişlerse, söylesinler ölümden başka herşey yalan.

Hayatı sığdırma dar kalıplara, yüzyıllık ömrün sonu da ölüm, bir aylığın da.

Koynunda şimdi ölsem düz insan olmaktan çıkar mıyım?

Her gün ölen kırk defa ölümü tatsam veya söylesem, ne ifade eder?

Can vermek için sıra bekliyorum, her şey gibi.

Bir mum ışığı geceye yara atar ve parçalarken, sensizlik yasak olmalı.

Çirkinliğin arttığı, güzelliği kaybetmiş hayatın neyine üzülüyorsun?

İnsan sevgiyle yaşamalı ve ölmeli.

Sabahı akşamı olmayana kara toprağın neyi artacak ki, kendinden verdiğini geri alınca?

Çaresiz ağlayana sus demek boştur.

Ben her gün sensizlikten ölürken, diyorsun bak ölüm var.

Ölüm tatmayanlaradır.

Ölmüş birine, bundan sonrası var mıdır, dense…ancak sessizlikle cevap verir. Belki gel sen de gör, demiştir…eğer duyanı varsa…

Böyleyken böyle…

Kilitle

Biricik sevgilim!

Bülbül dilin, serçe kalbinle

Gönlümü alırken ne sevecendin

Kendimi kaybettiğim günlerimde de

Sakla hemi…

Hayır hayır…kilitle sen beni

İtiraza değmez inancımla

Solmuş kalbimi

Mahzeninde aç susuz

Derin sevdama düğümle…

Ahh…içimde kırıklardan sağlam yer kalmadı

Çakabilirsin incecik bir çivi tutmaz bedenime

Acısını çekmem tek ses bile vermem

Sevgi ve yapraklı gül kalplim

Gözlerim bulanıyor

Yine de senin tarafındayım

Senin için diller dökmez miyim

Ne çok canım yansa

Dikenlerle dişlenmiş başım

Sızlanarak açılan ellerime

Suskun dil yakışmıyor
Seni düşünen değişmez kaderime
Esintin değsin
İnsafsızlığı kucaklamadan
Yeni doğmuş bir bebek gibi
Sar sen beni…
Söz verdim tuttum yeminimi
Kavuşmak mı, nerede
Sebepsiz yarınlara kalıyor
Düşlerim, gözyaşlarım,
Usandığım bu garip halim
Hepsi aşk için değil miydi

Göm çürümüşlüğümü
Kokuşmuşluğum dağılmadan
Üstüme taşlar at, yığ, diri diri
En güzeli ey sevgilim
Seni bilmem ama
Ölmek zamanım benim

Gülümseten

Sevginin sonu aşkın başlangıcıdır. Kalp için sevgi, aşk ise ruh içindir.

İçim, acımın yangınları çıkarıp dumanını sana atıyor diye üzülme, efsane aşklar bile yaşayamaz bendeki bu sevdayı çektiğim acıyı.

Sana çıplaktır ruhum, aynanda kendini buluyor, aaa, o benmişim diyor...her zaman.

Ne yapayım. Önceleri vurdumduymaz değildim ama sensizliğe dayanamayan aşka düştüm düşeli savrulmaya sarsılmaya başladım.

Eli ayağı yüreği öpülesi sevdam… benim için ağlayanım!

Senin gibi seven bir sevgili kim olabilir, bana sormalısın.

Aşkı ben senin yüreğinde, ellerinde, gözlerinde, özünde, yüzünde, gülüşünde, varlığında, ruhunda buldum. Şimdi, hayat, umut, çare, şifa, cennet huzurum seninle.

Bence seni sevmek Tanrıyı sevmektir.

Yüzün benim gökyüzüm. Çok zaman bakıyorum kendimi seyrediyorum, seni ben niyetine.

Öyle varlığınla doldum ki, sensizlik, yalnızca cehennemi anımsatıyor bana. İçimdeki derin yaralarım kanayınca, bağrıma kara taşlar bastığında, olur olmaz dikenler dokununca beni ezilmeye bırakmayan çiçek kalplim… mecburum sevinmeye, gülmeye, huzur bulmaya...çünkü aşkın kendisi ve sahibi bir sensin.

Nefesim...

Beni yaşatan Tanrım, aslım sensin.

Dualarımda…

Gözlerimdeki yaşlarla...

“Ölmek nedir ki bir tanem her şeyimi sana veririm.”

Senin içinde kaybolsam gam değil sevinç tutar beni. Ölsem seni unutamam ki…duyduğum aşk sana hiç bitmeyecek ki…en kalpten şiirlerimi sana yazdım, tekrar tekrar sana yine yazarım.

Çünkü sevgisizliğin şefkatsizliğin zulmünü ezdin, beni benden aldın, ötekilerden engelledin, kendimi değersiz gereksiz çirkin hissettiğimde içime bir sen huzur verdin

Şimdi yüzümde bir gülümsemem var mı?

Tabii ki var.

Çünkü sen benim yüzümü gulümsetensin

Nefesim yüreğim kalbim en kıymetlim tek gerçeğimsin…

Doğuştan Ölümüne Birbirlerine Âşık Olanlar

"Âşıklardan Azrail'e el veren olmaz.
Çünkü senin aşkının âşıklarını aşk ve
sevda öldürür."
Kemâl Ahmed Dede

Gecelerin siyahından daha gizemli aşkım!

Kalemi elime aldım, sevgilimin ismini yaz dedim. Üç nokta koydu. Aşkından duramadı bir daha yazacaktı. Ancak aşk onu çok fazla sardığından dayanamayıp çatladı, yazamadan öylece kaldı.

Tek dileğim!

Tatlısın sen, hep benim olmalısın.

Bende bir o olsun, diyorum. O bir ve ben bir.

Olsun birazcık ve sadece sarılmak olsun bari.

Umut dünyam, bir gün sarılacağım.

İşte bu düşünceler içindeyken, kalem sustu ama, ben sarmaşıklar gibi yapmayacağım, içimdeki özümü salacağım, boy boy. Sende buna engel olamayacaksın.

Kalbim sabret sesleriyle beynimi zonklatıyor. Neyse cezam çekerim, diyorum.
Halime bir bakıyorum anlatmaya dilim gönlüm yetmiyor. O hep yanımda olmalı. Varlığını bileyim bununla da yetinirim, diyorum.
Ah o derin gözlerin…içine dalsam…bütün hayallerimi orada görsem. Kendime ben bile hayret etmiyorum. Öyle ki, kaybetmişim ezelden, her şeyimi ve kendimi…neyim var ki?
Bazıları aşka oyun diyorlar, aşk nasıl bir oyun olabilir ki?
Oyunda kaybedenler, kazananlar olur. Bizde kazanan kim, kaybeden kim?
Sonra ben çok zaman aklımı arıyorum bulamıyorum.
Kiminle veya hangi nedenle oynayayım…İnsan aşkıyla oynayamaz ki!
Kim ne derse desin bizim aşkımız bedenleri çözerken ruhlarımızı birleştirdi, daima.
Elim kolum bağlanmış gözüm dahi çok zaman ulaşamazken, hayalime kazınan, ürkek

bakışını, titrek bir sesini, buğulu sürmeli göz süzüşünü, kaçamak bir dudak ısırışını.

Ahh!

Bende ne fırtınalar koparttı.

Sevilmesi, okşanması tatlı billur kalbim!

Senin yarattığın esrarengiz heyecan, kopardığın sert fırtına, derbeder etti beni diye vazgeçeceğimi düşünme.

Nasıl bilinir, söylenir aşkınla ben bile yetinemem.

Seni tanrım gibi görüyorum bir tanem…beni kınasalar bile kalbim hep seni arzuluyor.

Sonra sana âşık olan biri her şeyi göze almaz mı?

Ateşine yandığım, gerçekten seni çok seviyorum.

Yanıyorum.

İnsanların aşk dedikleri acaba hissedilen bu sıcaklıksa, ben ölümüne sevdalanmışım, demek ki!

Yanıp kül olan için…cehennemi görmek, onunla korkutmak olmaz ki?

Gel bir öpüşelimde tanrımız bizimle olsun.

Sevişelim, bedenimiz ruhumuz tanrıyı sindirsin, ayrılık nedir bilinmesin.

Gönülde arzu ve dilek ne ise insan söze başlayınca, onu anarmış. Sabah akşam adını anıyorum. Gönlümü doyur, bir baksana n'olur.

Su su diye çölümde çığlık atamam. içebildiğim tek su. Meyhaneler sığınağım.

Gönül yanıp dururken, gözden akar çeşme gibi gözyaşı.

Dökmez miyim, gözyaşını böylesine taze toprağa?

Suyu kim arar ki?

Aşkım, gel…bu ateşi söndür, yoksa yetmez sular söndürmeye. Kim ne yaparsa yapsın, ne derse desin…

İçimdeki ateşi kıskanan ne çok yangınlar gördüm

Aramıza giren duvarlara aldırmıyorum…

Düş diyarlarda seninle beraberim

Sen ve ben ayrıyız. Sevinenler sevinsin. Sanki hoş olmuş gibi.

Ahh tatlım benim… nazik ellerinle güzel kalbinle, o tatlı şen gülüşlerinle, sev beni.

Aşk ve merhametle hayallerimle karışmış sarhoş ettin beni...istemez miyim… ayık gezmeyi.

İstemem. Sana aşık olmak varken… İmkansız.

Benim imkânsızım, ağlat beni…ancak gönülden olsun bırakma beni yalnızlıklara.

Doğduğum günde öleceğim günde sana aşığım…Şimdi zaten…

...

‘Üç Nokta’ya Sığmayanım...

Eskiden asker mektuplarının sonunda üç nokta bulunurmuş. Bunun nedeni asker baba ocağına bir mektup gönderir, okuma bilen bir kişi sesli bir şekilde mektubu okurmuş ve mektup en son askerin eşine gidermiş. Mektup sesli okunduğundan asker, her şeyi yazarmış da sevdiğine sevdiğini, özlemini, kavuşma arzusunu yazamazmış. Bu nedenle bütün bu anlatamadıklarını mektubun sonundaki "üç nokta"ya sığdırırmış. Bu üç nokta her şeyi anlatırmış. Eşlerin gözü de mektupla bu üç noktayı ararmış.

Sen benim "üç nokta" ya sığmayan, sonsuz sevdam,

İki cihan güneşim, cennetim, varlığına binlerce hamdettiğim,

Işığım, yolum, yoldaşım,

tek ve son sevdam, ruhum, nefesim, kıymetlimsin...

Dualarımda saklıyorum SEN' i

Rabbimle BEN'im arandasın...

Seninleydim

Bembeyazım!

En mutlu olduğum zaman, seninle olanlar. Onlar ki, boylu boyuna içine dalınan billur sadeliğinde ferahladığım anlar.

Kendimi hissettiğim yana yana içtiğim soğuk sular!

Hiç ister mi, senin derinlerinde boğulmak varken yaşamak?

Bana korku verir mi?

Kucağına sarılıp erimek varken.

Korkmadan gelmeli rüyalarım.

Güzel rüyalarım.

Bir aşkımsın tükenmez zarifliğin.

Meleklerin bile hayran kaldığı sevdam.

Tadın tükenmez dünya güzelliğim.

Gönlüm dinim imanım her şeyim.

Sensiz yapabilir miyim?

Asırlık kurumuş toprak olan beni ferahlat.

Kavuşma günleri olmaya olmaz,

Belki özümden gizli bir hasretle

Öpeyim, öpsen beni.

Ne bilirdim sevmeyi sevilmeyi.
Seninle aşkı, tatlılığı
Hayallerime kimse karışamasın.
Kendime dünyalar kurdum.
Kanım canım diyerek.
O güzel dudakların göğüslerinle.
Elinle sıkılmış kan şerbetini içiyorum.
Bugün beyazlar giymişsin.
Aşkın darına zülfünle as ki beni.
Kanım sıçramasın…
Ben sana canımı vereyim diyorum ya…
Canım boğulsun hançerine değmeden.
Rüyalarımı süsleyen saçını teline boynum dolanınca sevdiğim…
Canımı istedi diye sevinçten kendimden geçiyorum.
Yüce aşkım!
Ah ben ne diyeyim sana ne dil dökeyim.
Cennet koynunda uykularımı alan günışığım!
Dünyadaki varım…
Sevgine iki elimi açmış bir dilenci gibi yalvarıyorum…

Benimle daima kal.

Hayalimi saran en güzel günlerim

Daha ne dileğim var diyeyim

Bu sabah da nefes nefese

Seninle beraberdim.

Hoș güzel rüyam.

Kalbimi titreten sesinle yeni güne doğdum.

Sabır edilir mi?

Benimsin…

Benimsin…

Yüreğime düştüğün günden beri

Yüreğime düştüğün günden beri sevgilim,
Gül kokulu bir sevda büyür içimde;
Hasret toprağında filizlenip, gözyaşıyla sulanan...
Yüreğime düştüğün günden beri bir tanem,
Kuyruğuna umutlar bağladığım uçurtmalar,
Yarışır göklerde, zümrüt ü ankalarla...
Yüreğime düştüğün günden beri canparem,
Aşkın mumdan bir gemi, ateşten deniz üstünde,
Yelkeninde hasret meltemiyle,
Mutluluk limanına yanaşmakta...
Yüreğime düştüğün günden beri sevdiceğim,
Kalbimin kuytularından bir çocuk el sallar,
Tekrar günışığında, masum gülüşüyle biraz da yaramaz...
Yüreğime düştüğün günden beri gözbebeğim,
Gecem şafakla öpüşür, dokunmaya hasret,
Umudun sıcak koynunda...
Yüreğime düştüğün günden beri nefesim,

Saraylar inşaa ederim, gece hayallerimde;
Sultanı sen, sevdası ben
Sonu; gökyüzünden üç elma düşmüş ile biten...
Yüreğime düştüğün günden beri canımın içi,
Hasret ırmaklarıyla coşan çağlayanlar;
Vuslat denizlerinde, cennet kıyılarına sessizce süzülür...
Yüreğime düştüğün günden beri sonsuzum,
Ruhum; nefesinle kanatlanıp, gözyaşıyla yıkanır...
Yüreğime düştüğün günden beri can yoldaşım,
Lal olmuş gönlüme adını kazır,
Son nefesimi dudaklarına teslim ederim...

Aşkımızı Dağıtalım

Bir zamanlar, ay ışığı altında sudaki aksini seyrederken, seninle yan yana olsaydım nasıl sarılırdım diye düşünürdüm. Nerede eskimez unutulmaz hatıralar.

Sana olan erişilmez bu duygum beni giryân ile suzan ettiğinden gözlerime hâkim olamıyorum.

Bütünüyle bu umutlar öylesine güzel görünüyordu. Diyorum ya her zaman seninle temiz bir ömür sürmek için yaratılmıştık. Ancak olmadı ve hayat içimde ayrı ayrı kanayan deva bulmaz yaralarlar açtı.

Her zaman aynalara bakarım. Bir yansıman olmaz mı?

Düşüncelerimle seni içimde bulduğumdan, olur ki, birde gözümle aynada aksini görsem ne güzel olurdu. Böyleyken ben seni içimde buldum gözümde seni görse diyorum.

Ah aynalar gerçeği değil iç gözümüzdeki seni yansıtabilseydi...

Neyse…

Ağlayarak çınlayan, güvercinim…
En iyi ayna, bence içimizde gizlediğimiz aşk olmalı.
…
Aşk uğrunda gerekirse hayatımı veririm. Ancak bu bir çözüm değil.
Bizim sevgimiz için içimize sığmaz halde demek yeterli değil. O kadar büyük ki, yer gök, bütün kâinat şahit oldu.Kala kala dinmeyen aşkımı tutkulu şarkıların dilinde yâd etmek ve gök bize ağlarken yağmurlarla sevişmek.
Ey aşk!
Her şeyin tabibi sensin.
İçimizden ve kalbimizden sıkıntıları ve dertleri sayende sıyırdığımızda Tanrı bizimle olacaktır.
O razı olunca daha sorun kalır mı?
Tanrı sonsuzluğu ile içimize dolar taşar ve ikimizi tanrı ile beraber kılar. Bizde bütün yaratılmışlara aşkımızı dağıtırız. Nihayetinde Tanrı sevgi ve aşktır.

Beni kopmalar ve kırılmalar sersemletiyor ama üzülmüyorum.
Sonumuz neticede bir olacak ve öyle de olmalı.